

Балкарський малюнок

Володимир Підпалий

З Кайсина Кулієва

Трав оксамит. Наче велети, буйволи.
Соняшник жовтий. Міжгір'я. Ріка.
Камінь стрімкий над святами й над буднями
Чимось нагадує трохи бика.

З'єднані з вічністю долями кровними
Гори, де завжди дрімає зима.
За виноградними буйними гронами
Світлих помешкань весела юрма.

Піт, мов росу, каменяр легко шапкою
Порухом звичним змахне із чола.
Хлопчик смакує червоним яблуком,
Зручно вмостившись на спині осла.

В гори автобус дорогою давньою
Куряву тягне: нелегко, ачей.
Сокіл на лінію сів телеграфну,
Наче сокольничому на плече.

Сутінки гаснуть над полониною.
Дівчина воду у глечі несе.
Звично-незвично повіє долиною
З гір прохолода вечірня. І все.